

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: Küzdelem az igazságért!

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 8 kor. Negyedévre . . . 2 kor. — Hl.
Fél évre . . . . . Egyes szám ára — „ 20 „

Harminccsal érelkeszhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Harminccsal és hirdetésért.
Kis-Czell, Gvarmathi-tér 76. szám. Ideintérendők a lap szel-
lemi és anyagi részét illető minden kérdéseiket. Névtelen
levelek figyelmebe nem vétetnek.

„Mi van ma? Piros pünkösöd napja.
Ragyogó tavaszi napsugár, ezernyi
illatosó virág tündöklő színponpája tesz
még fényesebbé a kereszténység ezen
egyik legszebb ünnepét. Ünnepi ruhába
öltözödködött emberek sietnek áhitattal az
Isten házába, hálát adandó az Urnak, ki
elküldé szentlelkét, hogy világosságot
árasszon a sötétségben tévedező emberi-
ségnek.

Á testté lett igé megváltá, az elkül-
dött szentlélek felvilágosítá a földet, a
világot, az embert!

Magyarország pünkösödjé ezidén ismét
piros.

De nem az ünnepi tüzek festik pi-
rosra, hanem a harag, az egyenlenség,

TÁRCZA.

A zöld papagály.

Írta: ZSOLDOS LÁSZLÓ.

Gyertyán a 8-as számú stearin, miután
gyöngéden megplazkáltam a kandézt, moso-
lyogva pislantott rám a lángjával.

— Kis gazdám, hát csakugyan megveszed
a zöld papagályt a kisasszonynak?

Ránéztem. Micsoda kérdései vannak en-
nek? Megvallom, első pillanatban azt akartam
neki felelni:

— Mi köződ hozzá? — hanem ahogy lát-
tam a hegyes kis lángnyelvét, eszembe jutott,
hogy hiszen mi régi jóbarátok, vagy micsodák
volnánk és egyszerűen mondtam neki a va-
lóságot:

— Megveszem a zöld papagályt, igenis.

Az ímént tudulillik, amint éppen az ő bod-
ros baba-fejét rajzolgattam a papirosra, melyen
már egy féltucat szakasztott olyan fej volt
össze-vissza rajzolva, lábujjhegyen belépett hoz-
zám Buba és anélkül, hogy észrevettem volna,
hogy valaki jár a szobámban, sima kis tenyeré-
vel hirtelen befogta a szememet. S mialatt egy
félperczig rajtam marasztotta kezét, hűzelgő han-
gon suttogta a fülembé:

— Fju tudod-e, hogy holnap van a szüle-
tésem napja?

— Tudom. Isten éltessen! De vedd le
a kezéd a szememről!

Buba rá sem hederített.
— Mivel lepsz meg fu?

— Semmivel, — válaszoltam derülten.

a boszu, a széthuzás átkos érzelmeinek
lángja festi azt pirosra.

Szomorú jelenünk egy még szomorubb
jövendőnek profeciája.

A nép, az istenadta nép, a lehető-
ségein túlterhelve roskadozó vállakkal
hurezolja keresztségét. Kűzd a mai nap
kenyeréért, reménye csak a „holnapban“
van, mely tán jobb sors. vagy végromlást
hoz reá.

Bizalmatlansággal érthető gyanuval
fogad mindent, mi felülről jön; mert
annyszor megcsalták, annyszor vissza-
éltek hiszékenységgel, hogy többé sem
hinni, sem remélni nem tud és segítséget
két keze munkáján kívül máshonnan nem
vár s végső reménye az a bajó-jegy,
melyet a „bécsi“ úgynökök adnak kezébe
és amelylyel jogot vált a reményre, hogy
Amerika tejjel mézrel folyó Eldorádóját
elérhesse.

Iparososztályunk tengődik, vergődik
és egy jobb jövő, reménye nélkül küsz-
ködik a külföldi import konkurencziájával.
Egyedüli reményét, az őálló vámterüle-

tet, sirba tették a kiegyezéssel, azóta
csak az iparról irt brosrák és ujság-
cikkek élesztgetik benne a lelket; pedig
írva vagyon, hogy nemcsak „igé“-ből él

Középosztályunk az adósság tengeré-
ben uszkál; mint a hajótörött kapkod a
kétes jövő ködös távolába hanykodo
„fizetés-rendezés“ számasszála után. Pedig
az késik, az ég tudja meddig késik s ha
meglesz is, bizonytalan, hogy valóra
váltja-e a hozzáfűzött vérmes reményeket.

A folyton emelkedő drágaság, a meg-
élhetés nehézsége mindinkább végromlás-
sal fenyegeti a társadalmat; socialismus
rosszul felfogott iránya, mint alattomosan
készített robbantó akna ás, fur és vissi
petárdáinak robbantó zsinórait szét a tár-
sadalom fundamentuma alatt.

A nemzetiségek megmozdultak és
tervszerűleg előkészítik a hazasza-

földi sajtó utján igyekeznek hazánk tekin-
télyét, iparunk és kereskedelmünk hitelét
a külföld előtt lerontani.

És képzelt nagyhatalmi állásunkban

De ajánlom, hogy vedd a kezed a szememről,
mert akkor — — —

— Mert én meg csupán akkor veszem le
a kezem, ha veszel nekem egy szép, zöld
papagályt.

— Ohó!

— Olyant, amelyik mindenfélét beszél is;
tudod? S azt is mondja, hogy . . .

— Szó sincs róla barátocakám! — vágtam
közbe nevetve, de határozott hangon. — Szó
sincs róla! De eresz már el!

Buba levette homlokáról a tenyerét, s
amint megfordultam a széken, tágra nyitott sze-
mekkel állott előttem.

— Na! — — —

— Híába, híába! Nem lesz papagály!

— Komolyan mondd?

— Komolyan . . .

De ki sem mondtam egészen a szót, ha-
nem idejten kaptam meg a „királykisasszony“
kezeit.

— Csak nem sírsz Buba? Ej, kis bohó!

Hát olyan nagyon? —
S mert kedves kis arcán csakugyan, ko-
molyan és visszavonhatatlanul pörögtek a könny-
cseppek (mint nyirkos falon a víz), egyszerűen
megbántam, hogy nem akartam megvenni a be-
szélt, zöld papagályt. Istenem, oly nyomasztó
lávány az, mikor egy szép s nekünk kedves
nőt könnyezni látnék; és senki se vessen rám
követ érette, ha nem egy, de két papagályt is
szívesen megvettem volna (föltéve, hogy pénz-
zem lett volna rá), csak hogy ne lássam sírni a
mi szegény Bubánkat. Meghatottan, szakadozott
szóval, — mert magam sem tudtam, miből vásár-
lom meg a kissé drága madarat (ha csak rész-
letfizetésre nem?) — és igen gyöngéden mon-
dtam neki:

— Meglesz a szép zöld papagály, Buba!

Csak . . . csak ne sírj, csak sírtam, ne sírj, kérlek!

A familia királykisasszonya még egy csöp-
pet szepegett; s miközben batizt kendőcskéjé-
vel megtörölte a szemét, fojtott hangon kér-
dezte:

— Megveszed, kérlek? Nem tréfálsz?

És olyan görbére állt a szája, hogy talán
egy házért sem bírtam volna újra megtagadni
tőle. Szinte megindultan feleltem:

— Dehogy is tréfálok, dehogy is! Mond-
tam már, hogy megveszem.

Egy szempillan ás és a kedves gyermek
ismét a régi volt. Szivárványos mosolyal (óh,
türelmes olvasóm, olyan poétikus ez a szivár-
vány!) melyen a szemembe pillantott, s mint
ahogy bug a galamb, elnevette magát:

— Hogy megrikattál, te fu!

Aztán hirtelenében eszébe jutott, hogy
dolga van odaát és kipördült a szobából, de a
küzőbről még egyszer visszaszölt:

— Szép zöld tolls legyen ám! És mindent
beazéljen! — — —

Én meg hallgattam egy pillanatig, ahogy
könnyű léptei alatt megnyikkant a parkett, majd
magam sem tudva mit, halkán fűtőörészre ha-
joltam aszta.om fölé; hogy folytassam a rajzo-
last ott, ahol elhagytam.

Ekkor kotnyeleskedett bele a dologba a
gyertya — — —

— Hát megveszed? — ismételte esőnde-
sen lobogva — holoit előbb még megtagadtad.
Helycs, kis gazdám; elbecsülsz egy hasonló
csetet.

Azaz, hogy — tévé hozzá sietve, — nem
is én, hanem — itt lángja az asztal jobb oldal-
án álló gyertyaszál felé hajlott — Apollo kol-
léga, mert ő volt meggyújtva alkonyatkor a
szalonban, mikor ez történt. Én is csak tőle

apernyők remek kivitelben, óriási választékban,
örkoztük, kalapok legjobbak beszerezhetők meg

Bózsa Sándor
divatáru-kereskedőnél,

nincs erő, nincs energia, mely ezeket a rakoncátlanok apróságokat megfékezze; könnyelműen kicsinyesnek nézik az egész alkalmat, pedig Gulliver meséjét jó volna elolvasni, mely a törpék és az óriás harcáról szól.

Éz mai társadalmunk helyzete.

Lesz-e ennek a szegény, sokat szenvedett hazának még punkösdje?

„Lesz-e még egyszer unnepe a világon, mikor elfárad a vész haragja s a vihar lecsendesül a csatákon?”

A világot megváltó Igének lelke le száll-e egyszer, ki felvilágítsa a végromlás felé közelgő ország vezetőit, ki fülükbe dörögje: „Eddig és nem tovább!”
Jöjj el Szentlélek Isten!

Szabó István.

Hazai iparunk.

Hosszu évek óta kísérjük figyelemmel azokat a törekvéseket, melyekkel „hazai iparunkat” megteremteni akarjuk, azt az ipart, melynek csak multja van, jelene nyomorúságos, jövője pedig, az önálló vánterület eljétesével vigasztalan. Irunk, jajtunk, bombasztikus frázisokban szónokolunk, hogy nincs iparunk, de azért nyakló nélkül vásároljuk a külföldről importált árucikkeket még akkor is, ha ezek selejesebbek a hazainál.

Szinte vérébe ment át a magyar társadalomnak az a tudat, hogy csak az az iparcikk jó, mely külföldről jó be hozzánk. Tagadhatatlan ugyan, hogy van sok jó külföldi áru, ami jobb a miénkénél, de mégsem volna szabad egyenlő minőségű árucikkeknél a külföldinek adni az elsőbbséget csak azért, mert „külföldi”.

Gondolkodó fővel ezt nem is tenetjük,

hallottam. Gyujts meg kérlek; ő majd elmondja.

Furcsa szent vagy, — gondoltam és bizonyos kíváncsisággal gyujtottam meg az Apolló-gyerlyát. Ez egészen új gyertya volt s alkotmánykor gyujthatták meg először.

Amit most meggyujtottam a kandéskát, lángja peckesen nyult fel előttem:

„Mi tetszik?”

A 8-as számú stearin sugott neki valamit: A kedves ur a Diana kisasszony-jegujabb esetét óhajtja hallani.

— Igen? — nézett ki rám kérdőleg Apolló. Azzal kihuzta magát és rákezdte:

— Hát kérem az ügy történet, hogy engem meggyujt ott a Diana kisasszony és bevitt a szalomba tudniillik a szalomba egészen sötét volt és nem tudták volna megtalálni a lámpát, ha nélkülük mennek be. Mert Piccola is jött, a kicsi aignórina. Ohó! és még valaki, akiről nem szabad megfejeltekni: Aladár urfi.

— Hát — kezdte a szalomba érvény Aladár urfi halkán (hogy ki ne hallassék az ebédőbe) — hát a főigazgató megengedte a pótvizsgát! (Az ifjú tudniillik a nyolczadik osztályban elbukott s nem akarták megengedni neki, hogy most öszi javítóvizsgát tegyen. Megjegyzendő, hogy a széghamos egészen nyáron át azzal henczegett, hogy az érettségén bukott meg. Pedig dehogy!)

Igen, — rebegte Diana kisasszony csöndesen, de úgy, mint aki ép — en nincs meglepve. Piccola hallgatott, mert ő — kukkot sem értett magyarul — csak sejtette, miről van szó.

— Igen, — folytatta, némi izgalommal az urfi és egészen közel hajolt Diana kisasszonyhoz, — de ki volt az, aki ezt a közlikkát megágyított? Azt szeretném tudni, az kicsoda volt?

Mert — folytatta, mivel nem kapott választ, — mert ma délfen nagyáném! ment föl kérem s alig, hogy elkezdte mondókáját, a főigazgató félbeszakította:

hanem szerepet kell engednünk az Önérzetnek, no meg egy kisse a hazafiaságnak is.

Elvakultságunkban nem vesszük észre, mennyire mosolyog a külföld gyámoltalanságunk, élnetlenségünk és együgyűségünk felett, midőn neki nyers anyagainkat eladjuk, amit ő feldolgozva, mint kész árucikket sőt a nyakunkba jó drágán, nagy haszonnal s amit mi mohón, mint jó vazallusok vásárolunk meg, mert az áru: „külföldi”!

Olyanok vagyunk, mint a kafferek, kik hitvány üveggyöngyökért ezeket érő gyémántokat adnak el.

Ugy-e ezt mi is megmosolyogjuk? Pedig ez az összehasonlítás csakugyan találó.

Nyersáruinknak külföldön való feldolgozása nemzetgazdasági szempontból valóságos csapás, mert a kikészítési és feldolgozási költségeket, vagyis az ezzel járó nyereséget elveszítjük, s az élelmes külföldnek adjuk azt, ami darabonként is tetemes összeget képvisel.

És ez mind azért történik, mert nincs iparunk, nincs aki a nyers anyagot feldolgozza.

De hát miért nincs iparunk?

Azért nincs, mert hiányzik belőlünk az akarát, a kitartás, a nemzeti ipar megteremtésére való erős, lankadatlan és őszinte törekvés; s mert azt hisszük, hogy ipart majd ad az isten, ha szépen megkérjük, nekünk nem kell semmit tennünk, vagy legalább elég az, ha szeretnénk, vagy jól esnek, ha azt a mesebeli tündérek ide varázsolnák, — míg mi csöndesen, édesen alszunk. Mert nekünk van pénzünk a folyton szaporodó katonaság fentartására, minden luxusra, csak a jövőhöz nem hajtó dolgokra nincs, mert a

— Hiszen már rendben van, nagyságos asszony.

— Igen? Hogyan? Főntjárt a delikvens kis unkahuga, a...

A néni éppen közbe akart szólni, hogy:

— Hiszen nincs is a gyereknek unokabuga — de szert cserebe még idejkorán eszébe jutott, hogy mindegy, akáki járt előn és akámit fülentett is a főigazgatónak, ő hogy rendben van a dolog és megengedték a pótvizsgát!

Nem szólt tehát semmit, hanem hagyta, hogy a főigazgató kibeszélje magát:

— ... Unokabuga, ah, gondolom a kedves Diana kisasszony... (Diana kisasszony — jegyezte meg lit Apolló — csnél a leleplezésnél lesütötte a szemét!)

Ah, Diana! — s hajtott közbe ravaszul a néni, örvendvén, hogy most már legalább a közbenjáró nevé tudja, s nem jöhet zavarba.

— Igen, főigazgató ur, ugy volt, hogy Diana fog eljönni, de aztán arról a tervről mégis leterünk s úgy beszéltük meg, hogy én jövök el. De hát ő mégis fejtött...

— Igen — jegyezte meg a főigazgató (lit Aladár urfi Diana kisasszony keze után nyult) fejtött, ha nem családtag a tarsalkodónőjével, egy olasz hölgyvel.

— Igen... igen... — És... és — főigazgató lit félig jöszven, félig csufondárosan nevetett — mondhatom, a delikvens kis unokahuga olyan szépen, de olyan szépen tudott sirni, hogy — megvalom, gyöngeges volt fölönn, — de ráhagytam magamat beszéltetni és megengedtem a pótvizsgát.

Egy percze elhalgatótt — mesélte a néni, mikor hazajött a főigazgatótól — majd önkénytelenül ismételte:

— Olyan, de olyan szépen, tudott sirni elöttem az a Diana kisasszony.

— ... gondoltam, éppen magamban...

... hat az én kis Dianám ilyeneket is tud? — M-

töketalajdonosok a takarékpénztárak kamatait lesik ahelyett, hogy iparvállalatok alakításával jövedelmüket egy kis munkával megtízszerezni próbálnák.

Nem gondoljuk meg, hogy „más időket élünk, rossz csillagok járnak” és hogy manap véres verejtékkel, kitartó munkával, ész és pénzzel lehet csak valamit létrehozni. Üres frázisokkal, sóhajok, kiabálásokkal csak papirosos lesz meg az iparunk, de ebből nem élünk meg és nem is kérünk belőle.

Első és fődolog az, hogy az ipart pártoljuk, s minden szükségletünket lehetőleg hazai iparcikkeinkből szerezzük be. E nélkül nincs ipar, s ha e tekintetben az előkelő, vagyonos osztály jó példát mutat, egy pár évtized múlva számottevő iparunk lesz, melyet a szegényebb ember eddig is jobban pártolt. Valószínűleg azért, mert neki nem tellett a külföldre.

HIREK.

— Olvasóinknak, lapunk barátainak és munkatársainknak, boldog pünkösdi ünnepeket kívánunk!

— A városházáról. Kis-Czell mezőváros képviselőtestülete hétfői gyűlésén tárgyalta a mult 1902. évi háztartás zármerlegét. A betervezett szármadások szerint, a város mult évi bevételre: 41182 korona 10 fillér, kiadása: 40616 korona 39 fillér, így a mult évi bevételi többlet, mint pénztári maradvány 565 kor. 73 fill. A város cselekvő vagyonának értéke leltár szerint 101.015 kor. 83 fill., mint teher, a vagyonnal szemben, 47.246 kor. 09 fillér van kimutatva.

— Bucsuk. A kis-czelli szent bucsuk e hó elején vették kezdetüket és e hó folyamán már számosan jöttek a bucsukra az ország különböző részeiből. A pünkösdi

kor a 8-as számú stearin egyszerre csak közbevágtott az Apolló elbeszélésének:

— Elég, kolléga, elég!

S. lángnyelvet csufondárosan nyujtogatva (legalább én így vettem észre) magyarul kezdte nekem:

— Látod, kis gazdám, itt a hasonló eset: Diana kisasszony is „olyan szépen tudott sirni.”

— Nos, hiszen az csak szép volt tőle. Ha az idejéért...

A 8-as számú Japost pisztoltott...

— Hógyc! nagyon szép volt tőle...

Csak! — — —

— Csak az a nagyszerű, hogy Diana kisasszony (6 tudniillik kezdő) még csupán az idejéért, Buba kisasszony már a zöld papagályért tudott olyan szépen sirni. Ma a papagályért, holnap új kalitkáért, aztán új kalapért és így tovább, gardám. Ez már az ő rendes fogásuk.

Boszusan csaptam felé az ujjammal.

— Csitt!

Ebben a pillanatban csöndesen kitárult az ajtó s lebontott hajjal, mint egy gyönyörű kisérlet, Buba lépett be rajta. Nyáron halvány volt a látszótt, hogy most is bármelyik perczen kész a sírásra.

— Flu — szólt igen meghatóttan — eszembe jutott...

— Micsoda jutott eszedbe, fiacskám?

— Hát... hát, hogy új kalitkát is vehetnél a zöld papagálynak. Tudod, sárka rézből, kapulást...

Titokban a stearin felé sandítottam. Megmernék esküdni rá: nevetett.

ünnepek alkalmával most is sok bucsus érkezését várják, így az ünnepek alatt élénk forgalmu lesz városunk.

— Temető-felszentelés. A kis-czelli róm. kath. új temetőt és a benne felállított keresztet, a mult vasárnap szentelte fel Gráczér Pius plébános Pálincás Mihály sági esperes-plébános segítségével. A felszentelési aktus befejezése után, Pálincás Mihály esperes-plébános mondott szép beszédet az egybegyűlt híveknek.

— Légújó. Katonai légújó szállt le hét-főn a nemeskereszturi határban, Jánosháza mellett. A légújóban három katonatiszt volt, kik Bécsben szálltak fel. A légújó az utat Becstől, Nemeskereszturig 2 óra alatt tette meg. A légújó utasai eredetileg Keszthelyen szándékoztak leszállni, akaratuk ellenére azonban Nemeskeresztur határában végezték be légi útjukat.

— Iparkiállítás. A f. évi augusztus 15-től szeptember 3-ika közötti időben tartandó szombathelyi iparkiállítás iránt napról-napra fokozottabb érdeklődés mutatkozik. Főleg amióta köz tudomásra jutott, hogy *Seidl* Kálmán miniszterelnök a védnökséget elfogadta s a megnyitásra személyes megjelenését kijelentésként és vármegyénk minden részéről számosan jelentkeznek a kiállításra. A végrehajtó bizottság, élén *Eben* Gyula orsz. képviselővel, mint a kiállítás elnökevel, nagyban fáradozik azon, hogy az iparkiállítás megfeleljen azoknak a reményeknek, melyeket a vármegye közönsége hozzáfűz. Az eddigi jelentkezők száma megközelíti a 300-at. A jelentkezések határideje július 1-je. A kiállítás titkára *Ujváry* Edé dr. Szombathely város főjegyzője, akinél minden a kiállítást érdeklő dologra nézve felvilágosítást lehet kérni.

— Lelcszerek felruházása. Az országos Kis Czellben emelylet lelek azek a mara a héten küldtek ruháneműket kiosztás végett. A kis lelecszerek nyári ruhákat, kalapokat, cipőket, fehérneműt kaptak, melyeket *Loránt* Gyula jegyző és *Pálovits* József bíró osztottak ki a dajkáknak között.

— Követéire méltó példa. *Sipkovics* József szergényi lakos, a szergényi önk. tűzoltó-egylet ügybuzgó tb. főparancsnoka az emberbaráti szeretetnek dicso tanujelét adta akkor, midőn folyó évi május hó 24-én a szergényi önkétes tűzoltó-egylet működő tagjainak egyenruházatára 60 koronát volt szives adományozni. — A jó tett önmagát dicséri!

— Jönnek a szócészek. *Micsey* F. György, a székesfehérvár-szombathelyi szinjkerület igazgatójának titkára, a héten Kis-Czellben járt bérlelyújtás végett. A társulat 12 előadásra szándékozik hozzánk jönni; hogy azonban a társulat óhajja, hozzánk való jövetele valóra vájjon, mi közzé hiassuk. tekintve hogy csak nemrég távozott el tőlünk *Fehér* Károly szintársulata. *Micsey* szintársulata a vidék egyik legelsőbb rangu szintársulata, 60 tagból áll, így bizonyára érdekes előadásokban lenne közönségünknek része. ha a társulat hozzánk jönné, illetve jöhetne.

— Tánccmulatság. A vas-simonyi *Polgári Olvasókör*, saját pénztára javára, pünkösöd hétfőn, holnap, özv. *Hajas* Sándorné urnó kerti helyiségében, szürkületi tánccmulatságot rendez. Belépő személyjegy: 1 korona, családjegy 2 korona.

— Országos vásárok. A héten ugyancsak kijutott a kis-czelli vásárnak az országos vásárokból. Nem kevesebb, mint három vásár esett hétfőre. Ez pedig: a pápóczi, sági, jánosházai. Ság köznség folyamodott a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy vásárját hétfőről, keddre halasztassa el. A miniszter megengedte, így Ságban kedden lett megtartva a vásár. meg Jánosházán és Pápócson hétfőn tartották meg. Bizony itt volna az kleje nagyvív annak, hogy a vásárok számát redukálnak. Az iparosostály kell, hogy tőnkre menjen a sok silány forgalmu vásár miatt.

— Tyuktolvaj. Cseledi Teréz, kis-czelli lakos szörnyen nagy kedvelője a tyukcecsenyének. Mivel azonban a kegyetlen sors neki nem juttatott ebből a csemegéből, úgy segített a baján hogy másokét emelte el; természetesen, minden engedelem nélkül. A napokban Cs. Lajosné, helybeli lakostól röptett el szép csendesen egy tyukot, a károsult feljelentette a csendőrségnél az ismeretlen tettest és a csendőrség hamarosan kinyomozta a tyuktolvajt Cseledi Teréz személyében. A csendőrség feljelentette Cseledit a büntető bíróságnál, hol bizonyára majd megérte- tük vele, hogy a másénak: „nébátsd” a neve. Cseledi különben lopásért legutóbb 3 hónapig volt bezárva, így a börtün-mar nem ismeretlen előtte.

— Új orvos Jánosházán. Dr. Kálmán Béla magyargencsi körorvos, mint azt lapunk egyik számában megírtuk, Jánosházán szándékozt letelepedni, e szándékától azonban előlött, megmaradt magyargencsi körorvosnak. — Helyette Jánosházán dr. Marton, fővárosi orvos telepedett le, ki különösen a gyermek-gyógyászat terén, rövid ottléte alatt, maris szép sikereket ért el.

— Sport. A „Vasvármegyei Sport egylet” f. évi június hó 11-én Szombathelyen a város- ligetben ifjusági versennyel egybekötött athle- tika- és kerékpár-versenyt rendez. Versenyszámok: 1. 100 yardos síkfutás. — 2. Rudugrás (ifjusági verseny). — 3. 1200 m. kerékpár-verseny. — 4. Diszkosz vetés. — 5. 300 m. síkfutás (ifjusági verseny). — 5. 2800 m. kerékpár-főverseny. — 7. 400 m. gát-verseny handicap. — 8. Öszetett ifjusági verseny (magas korlát és ló-szetteben). — 9. 3200 m. tereány kerékpár-verseny. — 10. Tivolugrás. — 11. Zaákfutás (ifjusági verseny). — 12. Bulydobás távomba.

Díjak: ezüst és bronz-érmek. Nevezési díj minosen. Nevezési zárlat: 1908 június 8. — A versenyszámokban részt vehetnek a dunántuli

títkárnál lehet. A versenyek kezdete délután 3 órakor. Beépő-díj: számozott tribün 1 korona 20 fill., passepartout 1 kor., álló-hely a keleti oldalon 40 fill., díjk-jegy 50 fill.

— Harang-avatás. Nagy ünnepe lesz plü- kösd másnapján Csánig községnek; ugyanis akkor avatják fel az ág. ev. templom új két ha- rangját, melyet *Szules* József és neje ajándékoztak a templomnak. A felavatáson *Kun* Samuel sperecs, *Ass* Imre u. újfalusi és *Mesterházy* László sárvári lelkészek fogtak részt venni.

— Amiért a cserepes haragszik. V. István sági cserepes-mesternek nem lehet mostanában valami bosszantóbbat mondani, mintha valaki azt khatja neki: Halló! Ki beszél? Ezért a telefon beszélgetést kezdő szavakért rettenetesen mérges V. uram. Az ő rettenetes haragjának a története emiatt a következő: A mult hetekben V. István cserepezési munkálatokat végzett V. Miskén, az uradalmi majorban, mikor a munkát bevégezte, rohant az uradalmi telefonhoz és a telefonon a következő beszélgetés folyt le közte és a másik távolabbi majorban levő uradalmi ispán között:

Cserepes: Halló! Ki beszél?
Ispán: Halló! Itt az ispán.
Cserepes: Itt V. István cserepes. bevégeztem a munkát, kérek kocsit, mert-haza akarok menni Ságra.

Ispán: Elmehet haza Ságra, Ninca kocsi a számára, Utazás csak haza máma. Apostoloknak módjára. Az ispán ur e kocsit megtagadó, rigmúsoz válaszáért haragszik most annyira V. uram telefonra, de különösen a: Halló! Ki beszél? szavakra.

— Asszonyi és. A R-Kovácsi községhez tartozó Úrszeg majorban lakó *Kovács* Józsefné-nek a legkevesebb sem volt nyére, hogy a köz- ségi tanító gyermekeit iskola-mulasztás miatt az előjáróságnal feljelentette. Mivel ezen czimem megbüntették, mint egy boszut lihegő turia ron- tott be előadás alatt az iskolába és óriási lármá, botrányos szítkozódások között akarta a tanítót felelősségre vonni. A tanító előbb higgadtan, utóbb erélyesen lépett fel a magáról megfede- kezett asszonnyal szemben s végre az iskolából kintasította. Most azután a hatóság előtt kell majd meggondolatlan tettről beszámolnia, mely szigoruan meg fogja büntetni azért, hogy a ko-

telességét teljesítő tanítót főleg tanítás közben meg nem engedhető módon akarta illetéktelenül és jogtalanul felelősségre vonni.

— A vármegyei tisztviselők országos egye- sulete most bocsájította ki a taggyűjtésre vonat- kozo ireit. Tekintettel arra, hogy az egyesület czélja a tisztviselők helyzetének javítása és jo- gáiknak pragmatikába való foglalása, remélhető, hogy minden tisztviselő tagjává lesz az egye- sületnek.

Eladó bor.
Kitünő minőségű
Balatonmelléki bor
kapható 50 litertől kezdve
olcsó áron!
Frommer Henriknél,
Vas-Simonyiban. 1—1

Beltz György
fényképész Páparól.

Van szerencsém Kis-Czell és vidék n. é. közönséget értesíteni, miszerint itt, helyben, egy ideiglenes

fénykézzeti műtermet állítottam fel *Landherr* József ur házában, a Sági-utczában.

Vállalkozom a fényképezési szak- mába vágó bármily munkára. Készítek képet, kis fényképtől egész életnagyságig, művésziess kivitelben, jutányos áron.

Táj- és csoport-felvételeket kívánatra házon kívül is teljesítek mérsékelt áron. A n. é. közönség szives pártfogását és támogatását kérve maradtam

késszolgájak:
Beltz György
fényképész.

„Szent Anna“
malátakezsimények és
italok a legjobbak.

Szt. Anna Malátacakek
minden egyéb liszt hozzáadása nélkül 70—80% malátát kivonatolt tartamazo malátából készült. A legjobb és legizle- tesebb tea- és tápsütámany főlöttek és gyermekeknek, egészségesek és betegke- nek. 1 nagy doboz 2.— korona. 1 kis . . . . . 50 fillér.

Szt. Anna Maláta-Likör
a legjobb és legegészségesebb üdítő ital, kellemes ízű és zamatu, tiszta, festetlen ital. A likörök királya. 1 palack 230 korona.

Szt. Anna Malátakezserő
kitünő ízű és hatásu, kiváló gyomoreró- sító, étkezés előtt 1—2 pohárral az ét- vagnyal gerjeszti és az emésztést elő- segít. 1 palack 230 korona.

A Szt. Anna malátakezsiményeket elsőrangú orvosi tekintelyek ajánljak. Kizárólagosan gyártja: **a Szt. Anna Malátakezsimény Vállalat** KIS-VELENCZÉN.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegyi ellenőrzés a
s kir. belügyi minis-
terium által jóváhí-
yottk irattal om-
s elismerése viz-
áló intézete ált. Bé-
IX., Spitalgasse 3

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie) (AMIS és STOCK Barcolában Triest mellett ajánlja belföldi

GYÓGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll. — 1/4 palaczk 5 korona, 1/2 palaczk 260 korona.

KAPHATÓ: *Főnoshádn*: Singer Sándor-nál, nagybani eladás a vidék részére Sattler Józsefnél *N-Kanissán*.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (Wien IX.) díjmentesen megvizsgáltatni

Ellenőrzés a
belügyi minis-
terium által jóváhí-
yottk irattal om-
s elismerése viz-
áló intézete ált. Bé-
IX., Spitalgasse 3

Legjutányosabb cséplési szén

az elsőrendű tatai brikett és tatai darabos szén.

A porosz szenet is teljesen pótolja.

Pontos és gyors kiszolgálás!

Magyar Általános Kőszénbánya Részvénytársulat

Budapest, V., Erzsébet-tér 19.

Kis-Czellben képviselő: Hónig Sámuel.

2-3

MEGNYILT

Pápán az Iglauer-palotában

(Kossuth Lajos-utca) a

Párisi Nagy Aruház,

höl-rőfös, vászon, férfi és női divatezikkék, konfekció,

rövidáru, szabókellékek, diszmű, galantri,

czipő, kalap, porzellánárak

órás választékban és a nálunk már megszokott

olcsó árakban kaphatók.

Kiváló tisztelettel

Lówenstein J. és Fiai

PÁPA és KIS-CZELL

Kis-Czellben, ugyisint Pápán eddigi volt üzleteinket, úgy mint eddig, tovább vezetjük.

Szabad megtekintés vásárlási kötelezettség nélkül!